

samme gælder de hos ham ansatte tjenestefolk under forudsætning af, at de hverken er statsborgere i modtagerstaten eller har fast bopæl i denne, samt at de omfattes af en social tryghedsordning i udsenderstaten eller i tredjestat. Beskæftiger en diplomatisk repræsentant personale, der ikke er fritaget for ovennævnte forpligtelser, skal han opfylde de krav, der stilles i modtagerstaten til arbejdsgivere herom. Fritagelsen skal ikke udelukke frivillig deltagelse i sociale tryghedsordninger. Bestemmelsen ændrer ikke allerede tidligere indgåede konventioner på området.

I artikel 34 fritages en diplomatisk repræsentant for alle afgifter og skatter, personlige samt ejendomsskatter, stats-, amts- eller kommuneskatter. Skattefritagelsen omfatter dog ikke indirekte skatter, som normalt indregnes i prisen på varer eller tjenesteydelser, samt afgifter og skatter på privat fast ejendom i modtagerstaten, medmindre den diplomatiske repræsentant besidder den på udsenderstatens vegne til brug for repræsentationen. Undtagelse fra skattepligt gives ej heller for så vidt angår dødsbo- og arveafgifter (se dog artikel 39, stk. 4), visse private indkomster, afgifter opkrævet for bestemte tjenesteydelser, tinglysnings- og andre afgifter vedrørende fast ejendom (se dog artikel 23 for så vidt angår chefsboliger og repræsentationens ejendom).

Den stipulerede skattefrihed for så vidt angår indkomster ydes diplomatiske repræsentanter i Danmark i medfør af lov om indkomst- og formueskat til staten nr. 149 af 10. april 1922, § 3, stk. 2 og § 11, stk. 1 og lov vedrørende personlig skat til kommunen, senest lovbekendtgørelse nr. 40 af 5. februar 1966, § 3, stk. 1, litra b. Der henvises i øvrigt til § 3, stk. 1, i lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten nr. 339 af 19. december 1956, jfr. lovbekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956 (ligningsloven) og de senere årlige ligningslove, senest lovbekendtgørelse af 19. december 1967 samt til § 3, stk. 2, i den endnu ikke ikrafttrådte lov nr. 100 af 31. marts 1967 om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (kildeskat). For så vidt angår ejendomsskatter henvises til lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, senest lovbekendtgørelse nr. 13 af 19. januar 1967 § 7, stk. 1, litra c og § 20.

Den i artikel 34, litra f, omhandlede fritagelse for tinglysnings- og andre afgifter i de i artikel 23 omhandlede tilfælde (køb af fast ejendom til brug for kancelli og chefsbolig) findes der ikke hjemmel for i dansk ret, i praksis skaffes afgiftsfritagelse ved optagelse af tekstanmærkning til finansloven.

I artikel 35 fastsættes, at modtagerstaten skal

fritage diplomatiske repræsentanter for alle personlige tjenesteydelser, borgerligt ombud af enhver art og militære forpligtelser i forbindelse med beslaglæggelse, militære ydelser, indkvartering m. v.

I artikel 36 bestemmes, at modtagerstaten, i overensstemmelse med sådanne love og bestemmelser, som den måtte vedtage, skal tillade indførsel af og yde fritagelse for alle toldafgifter, skatter og tilsvarende afgifter bortset fra gebyrer for opbevaring, kørsel o. lign. på effekter til repræsentationens officielle brug, effekter til personligt brug for en diplomatisk repræsentant eller hans familie tilhørende hans husstand, herunder effekter til brug ved hans bosættelse. En diplomatisk repræsentants bagage skal endvidere være fritaget for toldeftersyn, medmindre der er alvorlig grund til at antage, at den indeholder genstande, der ikke dækkes af toldfrihedsbestemmelserne, er underkastet ind- eller udførselsforbud eller karantænebestemmelser.

Denne toldfritagelse er i medfør af toldlov af 28. januar 1959 § 135 tillagt de herværende diplomatiske repræsentanter. Toldfrihed for repræsentationen som sådan gives i praksis de herværende repræsentationer, ved at repræsentationschefen indfører de pågældende effekter i sit navn.

I artikel 37, stk. 1, tillægges de i artikel 29 til 36 anførte forrettigheder og immuniteter en diplomatisk repræsentants familiemedlemmer, der tilhører hans husstand, såfremt de ikke er statsborgere i modtagerstaten.

I artikel 37, stk. 2, tillægges medlemmer af repræsentationens administrative og tekniske personale, såfremt de hverken er statsborgere i modtagerstaten eller har fast bopæl der, de i artikel 29 til 35 omhandlede forrettigheder og immuniteter. Denne personkreds nyder dog kun immunitet med hensyn til modtagerstatens civile retspleje og administrative myndighedsområde for så vidt angår tjenestehandlinger. Toldfrihed i medfør af artikel 36, stk. 1, gives kun ved første indflytning.

I dansk ret har man hidtil givet en ubetinget jurisdiktionsfritagelse også for så vidt angår civil retspleje vedrørende private handlinger. Med henblik på opfyldelse af kravet om toldfritagelse er der ved lov af 19. december 1965 givet hjemmel hertil (toldloven § 135, stk. 3). Medlemmer af repræsentationens tjenestepersonale, der ikke er statsborgere i modtagerstaten eller har haft fast bopæl der, nyder kun begrænsede rettigheder ifølge artikel 37, stk. 3, nemlig jurisdiktionsfritagelse for tjenestehandlinger og skattefrihed for tjenesteindtægter. Private tjenestefolk hos repræsentationens personale nyder ifølge artikel 37, stk. 4 (under samme forudsætninger som i artikel 37, stk. 3) kun skatte-